

Det undertegnede Udvalg til Prøvelse overdragne Lovudkast gaaer ikke alene, som § 1 nærmest antyder, ud paa en forandret Udredningsmaade af de 1,728 Heste, der overensstemmende med Forordningen af 14de September 1774 og de derefter tagne Bestemmelser have i Kongeriget Danmark af Hovedgaarde og Præstegaarde hidtil været udredede til Cavalleriet og Artilleriet, men Lovudkastet foreslaaer tillige deels samme Forskrifter for en paaatænk mere udvidet Hesteudredning til Brug for Hæren i Fredstid (See Slutningsordene i § 22, sammenholdt med Motiverne Pag. 13-16), deels Reglerne (i § 23-29) for Udskrivningen af de flere Heste, som i Krigstid maatte behøves til Armeen. Efter Lovudkastets Forslag skal Hestenes Udredning under alle Omstændigheder paahvile alt Hartkornet i Danmark ifkun med Undtagelse af Bornholm, dog efter Fordeling paa større Udredningsdistricter.

Baalaget af en saa betydelig Byrde paa Hartkornet alene, om end Kjøbstadernes Hartkorn overensstemmende med Forslaget medtages, kan Udvalget imidlertid paa ingen Maade tilraade. Udvalget finder nemlig ifkun ved den i et andet forelagt Lovudkast foreslaaede Udjevning af Forskjellen mellem privilegeret og uprivilegeret Hartkorn en afgjørende Begrundelse af Hesteudredningsbyrdens Fordeling paa alt Hartkorn, forsaavidt denne Byrde tidligere har paahvilet de enkelte Arter af det privilegerede Hartkorn, Hovedgaarde og Præstegaarde; thi i saa Henseende maa Fordelingen ansees som en nødvendig Folge af nysnævnte Lovudkast. Det sees ogsaa af Motiverne Pag. 12 og 13 til det her omhandlede Lovudkast, at dets Fremleggelse væsentligt er foranlediget ved hiint ligeledes fremlagte Lovforslag om Hartkornets Egallifering, hvorhos ogsaa Udcastets § 22 ved udtrykkelig at nævne de hidtil af Hovedgaarde og Præstegaarde udredede 1,728 Heste, som det Antal, der for det Første skal fordeles paa Hartkornet i det Hele, viser en saadan Fordeling at være Lovudkastets Hovedformaal. Men til dette Formaal mener Udvalget, at Lovudkastet efter det Foransførte maa indskrænkes.

Med al Erkjendelse af, hvad der deels i Motiverne til Lovudkastet Pag. 13—16 og

deels i det for Folkethinget fremlagte Forslag fra Directeuren for Armeens Materiel, Oberst Keyper, er udviklet om Hensigtsmæssigheden eller vel endog Nødvendigheden for Armeen til selv i Fredstid, foruden de saakaldte Stamheste, der af Militairstaten anskaffes og stadigt holdes ved de forskellige Armee-Afdelinger, fremdeles at have et større Antal end de hidtilværende 1,728 Heste at anvende til Dykkerne paa enkelte Lider af Varet og, naar det iøvrigt behøves, kan Udvalget dog ikke skjønne, at der er tilstrækkelig Grund til ogsaa at bebyrde Hartkornet alene med en saadan forøget Hesteudredning, og det saameget mindre, som denne efter hiint fra en sagkyndig Haand indgivne Forslag vilde komme til at omfatte mere end det dobbelte Antal Districtsheste, mod hvad hidtil har været udredt. Hvorimod det synes meest overensstemmende med en ligelig Fordeling af de offentlige Byrder, at der paa anden Maade forskaffedes Krigsministeriet Midler til at tilvejebringe, hvad der til Hærens Brug i fornævnte Henseende maatte ansees nødvendigt; og, om dette end ikke kunde opnaaes saa beqvemt som ved Fordeling paa Districter efter Hartkornet, tør Udvalget dog mene, at det paa temmelig billige Vilkaar vilde kunne stee ad anden Vej, f. Ex. ved Contracter.

Hvad der saaledes er anført i Henseende til den foreslaaede Udredningsmaade for et forøget Antal Districtsheste, maa Udvalget antage i endnu højere Grad at gjælde om den større Udskrivning af Heste, som i Tilfælde af Krig eller overordentlige Troppesamlinger maatte behøves til Hæren. Her fremtræder nemlig, om muligt, endnu klarere alle Statsborgeres Forpligtelse til at deeltage i Omkostningerne til de for hele Landet magtpaaliggende Udrustninger, hvilket ogsaa tidligere har været anerkjendt ved Reglerne om deslige extraordinaire Udskrivninger af Heste, som Rescripterne af 8de September 1779 og 29de Mai 1789 samt Anordningen af 22de Juni 1848 indeholde. Da Udvalget imidlertid ikke har troet at kunne indlade sig paa Forslag til en anden Ordning af saadanne extraordinaire Heste-Udskrivninger, hvortil desuden vilde udkræves større Forarbejder, end der nu foreligge os, maa Udval-